

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 165/20
Λουξεμβούργο, 17 Δεκεμβρίου 2020

Απόφαση στην υπόθεση C-667/19
Α.Μ. κατά Ε.Μ.

Η ένδειξη της «λειτουργίας» καλλυντικού προϊόντος, η οποία πρέπει να αναγράφεται στον περιέκτη και στη συσκευασία του προϊόντος, πρέπει να ενημερώνει με σαφήνεια τον καταναλωτή για τη χρήση και τον τρόπο χρήσης του προϊόντος αυτού

Οι ενδείξεις που αφορούν τις ειδικές προφυλάξεις κατά τη χρήση του προϊόντος, τη λειτουργία του και τα συστατικά του δεν μπορούν να αναγράφονται σε κατάλογο εταιρίας στον οποίο παραπέμπει το σύμβολο που εμφανίζεται στη συσκευασία ή τον περιέκτη και απεικονίζει χέρι με ανοιχτό βιβλίο

Η Α. Μ., ιδιοκτήτρια κέντρου αισθητικής στην Πολωνία, το 2016 αγόρασε κρέμες, μάσκες και πούδρες αμερικανικής προέλευσης από την Ε.Μ., διανομέα των εν λόγω προϊόντων. Στη συσκευασία των προϊόντων αυτών αναγραφόταν η επωνυμία του υπευθύνου, η αρχική ονομασία του καλλυντικού προϊόντος, η σύνθεσή του, η ημερομηνία λήξης και ο αριθμός παρτίδας, είχε δε αποτυπωθεί και το ακόλουθο σύμβολο που απεικόνιζε χέρι με ανοιχτό βιβλίο, ως παραπομπή σε κατάλογο ο οποίος περιλάμβανε όλες τις πληροφορίες στην πολωνική γλώσσα:

Η Α. Μ. κατήγγειλε τη σύμβαση πώλησης των προϊόντων αυτών, ισχυριζόμενη ότι στη συσκευασία δεν υπήρχε πληροφόρηση στην πολωνική γλώσσα σχετικά με τη λειτουργία του προϊόντος, με συνέπεια να μην είναι δυνατή η ταυτοποίησή του και η ενημέρωση για τα αποτελέσματά του, και ότι τα χαρακτηριστικά αυτά δεν προέκυπταν σαφώς από την παρουσίασή. Υποστήριξε, επίσης, ότι οι πληροφορίες στην πολωνική γλώσσα, τις οποίες απαιτεί η πολωνική νομοθεσία και απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης, είχαν περιληφθεί μόνο στον κατάλογο, ο οποίος δεν συνδεόταν με το προϊόν.

Η Α.Μ. άσκησε αγωγή ζητώντας την απόδοση των δαπανών αγοράς των προϊόντων αυτών, η οποία απορρίφθηκε, και εν συνεχεία άσκησε έφεση ενώπιον του Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy (περιφερειακού δικαστηρίου Βαρσοβίας, 23ο τμήμα ενδίκων μέσων επί εμπορικών διαφορών, Πολωνία). Το δικαστήριο αυτό ζήτησε από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει τον κανονισμό της Ένωσης για τα καλλυντικά προϊόντα ¹.

Με τη σημερινή του απόφαση το Δικαστήριο υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι σκοπός του εν λόγω κανονισμού είναι να εναρμονίσει πλήρως τους ισχύοντες στην Ένωση κανόνες, με σκοπό την επίτευξη μιας εσωτερικής αγοράς καλλυντικών προϊόντων, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας.

Υπογραμμίζει, επ' αυτού, ότι υφίσταται στενή σχέση μεταξύ, αφενός, της ασφάλειας των καλλυντικών προϊόντων που διατίθενται στην αγορά και, αφετέρου, των απαιτήσεων σχετικά με την

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 1223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για τα καλλυντικά προϊόντα (ΕΕ 2009, L 342, σ. 59).

παρουσίαση και την επισήμανσή τους. Συνεπώς, η υποχρέωση να παρέχονται, με ανεξίτηλους, ευανάγνωστους και ευδιάκριτους χαρακτήρες στον περιέκτη και στη συσκευασία των καλλυντικών προϊόντων, πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία του καλλυντικού προϊόντος², δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο στην υποχρέωση ενημέρωσης για τους σκοπούς της χρήσης του προϊόντος, δηλαδή για τον καθαρισμό, τον αρωματισμό, τη μεταβολή της εμφάνισης, την προστασία ή τη διατήρηση διατήρησης σε καλή κατάσταση κάποιου από τα μέρη του σώματος ή τη διόρθωση των σωματικών οσμών. Ενώ οι σκοποί αυτοί επιτρέπουν να προσδιοριστεί αν ένα δεδομένο προϊόν μπορεί, βάσει της χρήσης και του σκοπού που υπηρετεί, να χαρακτηριστεί ως καλλυντικό προϊόν και, συνεπώς, να διακριθεί από άλλα προϊόντα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, η «λειτουργία του καλλυντικού προϊόντος» συνδέεται με την ένδειξη ειδικότερων χαρακτηριστικών του προϊόντος αυτού.

Το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ένδειξη της «λειτουργίας καλλυντικού προϊόντος», η οποία πρέπει να αναγράφεται στον περιέκτη και στη συσκευασία του καλλυντικού προϊόντος, πρέπει να είναι τέτοια ώστε ο καταναλωτής να μπορεί να πληροφορηθεί με σαφήνεια τη χρήση και τον τρόπο χρήσης του προϊόντος, ώστε να διασφαλίζεται ότι το προϊόν μπορεί να χρησιμοποιηθεί με ασφαλή τρόπο από τους καταναλωτές, χωρίς να βλάψει την υγεία τους. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει, αφού λάβει υπόψη τα χαρακτηριστικά και τις ιδιότητες του προϊόντος καθώς και την προσδοκία του μέσου καταναλωτή, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως επιμελής και ενημερωμένος, τη φύση και την έκταση των πληροφοριών που πρέπει να αναγράφονται, βάσει της επίμαχης υποχρέωσης, στον περιέκτη και στη συσκευασία του προϊόντος, προκειμένου να μπορεί να γίνει χρήση του προϊόντος αυτού χωρίς κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

Εν συνεχεία το Δικαστήριο εξετάζει το ζήτημα αν οι ενδείξεις που αφορούν τις ειδικές προφυλάξεις κατά τη χρήση του καλλυντικού προϊόντος, τη λειτουργία του προϊόντος και τα συστατικά του μπορούν να αναγράφονται σε κατάλογο εταιρίας ο οποίος παρουσιάζει και άλλα προϊόντα, όταν στη συσκευασία ή στον περιέκτη του καλλυντικού προϊόντος τίθεται το σύμβολο που απεικονίζει χέρι με ανοιχτό βιβλίο.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, όταν πρέπει να γίνει μια τέτοια παραπομπή, μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ως εξωτερικό υπόθεμα διακριτό από το καλλυντικό προϊόν, αποκλειστικά και μόνο «εσώκλειστο ή συνημμένο σημείωμα, ετικέτα, ταινία ή κάρτα». Κατάλογος εταιρίας ο οποίος παρέχεται χωριστά και περιλαμβάνει περιγραφή του ή των επίμαχων καλλυντικών προϊόντων, αλλά και άλλων προϊόντων που διαθέτει ο παραγωγός, δεν είναι εσώκλειστος ούτε συνημμένος σε συγκεκριμένο προϊόν. Περαιτέρω, η χρήση εξωτερικού υποθέματος επιτρέπεται μόνο σε περίπτωση που είναι «πρακτικά αδύνατο» οι ενδείξεις να αναγράφονται στην ετικέτα. Η αδυναμία αυτή παραπέμπει σε περιπτώσεις στις οποίες είναι πρακτικώς αδύνατον να αναγραφούν ορισμένες ενδείξεις, λόγω της ίδιας της φύσης και της παρουσίας του προϊόντος.

Στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι τα επίμαχα καλλυντικά προϊόντα είναι εισαγόμενα, πράγμα το οποίο, λόγω της απαίτησης αναγραφής των απαιτούμενων ενδείξεων στη γλώσσα που καθορίζεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους εντός του οποίου διατίθεται το προϊόν στον τελικό καταναλωτή, είναι ικανό να δημιουργήσει δυσχέρειες οργανωτικής και οικονομικής φύσης συνδεόμενες με την ανάγκη μετάφρασης ορισμένων πληροφοριών και πραγματοποίησης εργασιών επανεπισήμανσης ή ακόμη και επανασυσκευασίας, δεν συνιστά καθεαυτό πρακτική αδυναμία αναγραφής των ενδείξεων στην επισήμανση. Το κόστος για την εκ νέου επισήμανση των προϊόντων αυτών σε άλλη γλώσσα, ενόψει της διάθεσής τους στο εμπόριο σε άλλα κράτη μέλη, δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να δικαιολογήσει την ελλιπή επισήμανση του προϊόντος στον περιέκτη και στη συσκευασία. Κατά το Δικαστήριο, η απαίτηση αυτή καθιστά δυνατή τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών. Πράγματι, η προστασία της ανθρώπινης υγείας δεν θα μπορούσε να διασφαλιστεί πλήρως, αν οι καταναλωτές δεν ήταν σε θέση να λάβουν πλήρη γνώση και να κατανοήσουν, μεταξύ άλλων, την ένδειξη σχετικά με τη λειτουργία του καλλυντικού προϊόντος και τις ιδιαίτερες προφυλάξεις που πρέπει να λαμβάνονται κατά τη χρήση του. Το Δικαστήριο φρονεί ότι οι πληροφορίες τις οποίες οι παραγωγοί ή οι διανομείς των καλλυντικών προϊόντων τα οποία αφορά ο κανονισμός έχουν την υποχρέωση να

² Υποχρέωση η οποία προβλέπεται στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού.

αναγράφουν επί του περιέκτη και της συσκευασίας του προϊόντος, εκτός των περιπτώσεων όπου αυτές μπορούν να δίδονται αποτελεσματικά με τη χρήση εικονογραμμάτων ή άλλων σημείων πέρα από τη χρήση λέξεων, στερούνται πρακτικής χρησιμότητας αν δεν διατυπώνονται σε γλώσσα κατανοητή από τα πρόσωπα για τα οποία προορίζονται.

Ομοίως, το γεγονός ότι η υποχρέωση επισήμανσης των καλλυντικών προϊόντων βαρύνει τον παραγωγό των προϊόντων αυτών και όχι τον διανομέα τους δεν καθιστά πρακτικώς αδύνατη την αναγραφή των απαιτούμενων ενδείξεων στην επισήμανση των εν λόγω προϊόντων. Συναφώς, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η βούληση του παραγωγού ή του διανομέα τέτοιων προϊόντων να διευκολύνει την κυκλοφορία τους στο εσωτερικό της Ένωσης δεν αρκεί καθεαυτή για να δικαιολογήσει τη μη πλήρη αναγραφή των υποχρεωτικών πληροφοριών. Δεδομένου ότι η έννοια του «αδυνάτου» παραπέμπει, εν γένει, σε ένα πραγματικό στοιχείο επί του οποίου δεν έχει επίδραση αυτός που το επικαλείται, δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι επιτρέπει στον παραγωγό ή στον διανομέα καλλυντικών προϊόντων, λόγω του αριθμού των γλωσσών που επιλέγει να χρησιμοποιήσει, είτε πρόκειται για γλώσσες της Ένωσης είτε όχι, να επικαλείται, για τη δική του εξυπηρέτηση, περίπτωση «πρακτικώς αδυνάτου» υπό την έννοια του κανονισμού.

Συνεπώς, οι ενδείξεις που αφορούν τις ειδικές προφυλάξεις κατά τη χρήση του καλλυντικού προϊόντος, τη λειτουργία του προϊόντος και τα συστατικά του, δεν μπορούν να αναγράφονται σε κατάλογο εταιρίας στον οποίο παραπέμπει το σύμβολο που απεικονίζει χέρι με ανοιχτό βιβλίο και τίθεται επί της συσκευασίας ή του περιέκτη του εν λόγω προϊόντος.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582